

[Dohrmann]

slag om en skatterreform, men det evner han vel ikke.

Rahbæk Møller (SF):

Er Danmark korrump? Det er et spørgsmål, som ethvert samfund må stille sig selv fra tid til anden. I USA var man for et par år siden inde i en affære, der så ofte er blevet sammenlignet med denne, og dér viste det sig, at samfundet var i stand til at rense sig selv, selv om det var det højeste embede. Sagen, den danske sag, Gimcosagen, har også haft sine journalister, sine Bernstein og Woodwork; de hed i Danmark Uffe Ellemann-Jensen og Ole Lange, og de fungerede ikke i par, men i forskellige aviser og på forskellige tider, og de nåede ikke til bunds i sagen. Den anden forskel er, at mens det politiske system i Amerika, efterhånden som sagen dér blev hvirvlet op, gik til bunds i den og sagen nåede det højeste embede, så har det politiske system her næsten altid forsøgt at skubbe den under tæppet, og når jeg siger næsten, så henviser jeg selvfølgelig til hr. Svend Aukens krav i valgkampen i 1979 om en hvidbog, som så senere af andre blev skubbet væk og udskudt.

Ud over at sammenligne med Watergate kunne jeg godt tænke mig at sammenligne med en anden sag, en mere hjemlig, som også har med B&W at gøre, nemlig Bonde Nielsen-sagen. Dér er det typisk, at dér reagerede det officielle Danmark, fordi der var en enkelt opkomling; han kunne pilles ud, og der kunne føres retssag mod ham. Om denne retssag er begrundet eller ej, vil vi ikke kommentere, for det ville ikke passe sig, for der køres en retssag nu. Men her, i Gimcosagen, er der rettet anklager mod en meget omfattende kreds af prominente personer inden for erhvervslivet, og der er rettet anklager mod nogle politikere. Og hvad er så det politiske systems reaktion? Ind under gulvtæppet med det, der må ikke ske noget!

Jeg sidder og undrer mig. Socialdemokratiet er i den situation, at et par af dets meget prominente medlemmer, tidligere ministre, er under anklage. Jeg er personligt overbevist om, at disse anklager er grundløse; det har jeg givet udtryk for bl.a. i det forslag, som jeg sammen med fru Anne Grete Holmsgård har fremsat. Hvorfor ønsker socialdemokrati-

et ikke at få dem endeligt renset for denne plet? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Der er rettet alvorlige anklager imod endda meget prominente personer i det konservative folkeparti. Atter er spørgsmålet: hvis de er uskyldige – og så længe ikke andet er bevist, går jeg selvfølgelig ud fra, at de er uskyldige – hvorfor ønsker man dem så ikke renset? Hvorfor vil man ikke til bunds i denne sag?

Venstres reaktion er for så vidt mere ejendommeligt, fordi det jo ikke har noget på kant, tværtimod er der prominente medlemmer af venstre, der stod på den rigtige side og forlangte, at man forsøgte at komme til bunds i sagen. Hvorfor skifter man holdning? Hvorfor er man solidarisk med de andre, så at man her prøver at dysse det ned?

De radikales holdning skal jeg undlade at kommentere; den kan kun skyldes, enten at de radikale fuldkommen har opgivet deres retspolitiske principper, eller – hvad der måske er mere nærliggende – at hr. Bernhard Baunsgaard er totalt uvidende om sagens substans. Jeg vælger at tro det sidste.

De begrundelser, man har brugt, er jo skiftende. Ministeren brugte dem begge to: sagen er for gammel, den er 11 år gammel, og sagen er for ny, for den har sammenhæng med den verserende retssag.

Realiteten er jo, at denne sag har været rejst mangfoldige gange, men fra anklagemyndighedens side og fra fondsborstilsynets side har man valgt kun at se de begivenheder, der skete, som isolerede begivenheder. Man fandt ud af, at det da var ejendommeligt, at der blev foretaget de dér mærkelige kurstransaktioner i nogle forsikringselskaber; det har man påtalt. Man syntes, det var mærkeligt, at Handelsbanken lukkede en kassekredit, men det har Handelsbanken selvfølgelig lov til, og man syntes, det var mærkeligt, at Ole Hertz lige pludselig gik ned og væltede et solvent firma. Men når man ser det som isolerede begivenheder, er det klart, at så dukker der ikke noget frem; derfor har der været behov – og det er det, vi foreslår nu – for en kommissionsundersøgelse, der kan føre vidner under vidneansvar og kan se, om disse ting er foregået i sammenhæng; det har man aldrig forsøgt.

Hvidbogen har været udskudt med den begrundelse, at den kunne man ikke have, idet den ville blive blandet ind i den verse-